

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

**Bruxelles, den 9. juni 2009 (15.06)
(OR. en)**

10772/09

**ECOFIN 429
UEM 158
EF 89
RC 9**

NOTE

fra: Rådet (økonomi og finans)

til: Det Europæiske Råd

Vedr.: Økofinrådets rapport til Det Europæiske Råd den 18.-19. juni om de finansielle støtteordningers effektivitet

Herved følger til delegationerne Økofinrådets rapport til Det Europæiske Råd den 18.-19. juni om de finansielle støtteordningers effektivitet, som blev vedtaget af Rådet (økonomi og finans) på samlingen den 9. juni 2009.

Bilag:

Økofinrådets rapport til Det Europæiske Råd den 18.-19. juni om de finansielle støtteordningers effektivitet

Efter opfordring fra Det Europæiske Råd i marts har Økofin gennemgået effektiviteten af de nationale foranstaltninger til støtte for den finansielle sektor samt den generelle situation med hensyn til finansmarkedernes stabilitet og funktion. Statsgarantier og rekapitaliseringordninger har været afgørende for at stoppe den negative udvikling og har haft en positiv virkning på bankernes adgang til kapitalfremskaffelse på engrosmarkedet (wholesale funding) og klart støttet kreditstrømmen til realøkonomien. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør man snarest muligt overveje foranstaltninger, der yderligere mindsker usikkerheden ved at løse problemet med værdiforringede aktiver og rydde op i bankernes balancer.

Medlemsstaterne har gennemført ambitiøse foranstaltninger til støtte for den finansielle sektor:

- I overensstemmelse med konklusionerne fra oktober 2008 er der gennemført en strategi, der er vedtaget og koordineret på EU-plan og kombinerer garanti- og rekapitaliseringsforanstaltninger, i de fleste medlemsstater med undtagelse af nogle af de senest tiltrådte medlemsstater (Cypern, Malta, Slovakiet, Estland, Den Tjekkiske Republik, Polen, Litauen, Bulgarien og Rumænien). Foranstaltningerne - der er defineret på nationalt plan - tager hensyn til de nationale banksektors særlige forhold og behov. Senere har et mindre antal medlemsstater ved hjælp af forskellige tiltag gennemført eller bebudet foranstaltninger, der skal løse problemet med værdiforringede aktiver.
- *Størrelsen af de offentlige midler, der potentielt er indgået forpligtelser for i støtteforanstaltningerne, varierer meget mellem medlemsstaterne, men den samlede indsats er betydelig og beløber sig til 31,4 % af BNP. I en lang række medlemsstater er dette beløb ganske stort [jf. rapporten fra EFC's taskforce i bilaget], og det har resulteret i øget emission af offentlige papirer, øgede obligations- og CDS-spreads og højere gælds niveauer eller implicite forpligtelser.*

Disse foranstaltninger har været effektive med hensyn til at støtte banksektoren og stabilisere finansmarkederne:

- *Udnyttelsesgraden* for rekapitaliserings- og garantiordninger har været stigende i de seneste måneder og anses nu generelt for at være tilfredsstillende [henholdsvis 55 % og 31,7 %]. I en række medlemsstater har ingen eller kun få banker dog benyttet sig af statsgarantier. Dette kan skyldes en tilfredsstillende adgang til detail- og markedsfinansiering, men også de specifikke betingelser for ordningerne, herunder prisfastsættelsesbetingelserne. Der bør findes en balance mellem behovet for at sikre lige vilkår og sikre passende incitamenter til at forlade ordningerne. En begrænset tilpasning vil kunne være berettiget for at fremme langsigtet bankfinansiering og langfristede kreditter til økonomien, selv om der i betragtning af markedsforholdene ikke er behov for en global revision af prisfastsættelsesbetingelserne.
- Rekapitaliseringsforanstaltningerne har spillet en central rolle med hensyn til at undgå en betydelig forværring af EU-bankernes kapital og reserver, og regeringsgarantier hjælper bankerne til at få adgang til mellemfristet kapital i de medlemsstater, hvor adgangen til en sådan kapital er blevet begrænset.
- Sammen med centralbankernes indsats har disse foranstaltninger været medvirkende til at bevare den finansielle stabilitet og bidrager til den nuværende tendens i retning af en mere normal funktion af finansmarkederne, hvilket afspejles i markedsindikatorerne, og til at holde kreditkanalerne åbne.

Banksektoren er dog stadig under pres, og regeringerne skal være parat til at træffe yderligere politikforanstaltninger, hvis det er påkrævet:

- I forbindelse med den globale formindskede gearing er kreditvæksten bremsset kraftigt. Selv om den faldende efterspørgsel spiller en stor rolle, kan begrænsninger for bankernes balancer, eventuel begrænset adgang til mellem- og langfristet finansiering og høje risikopræmier på mange finansmarkeder også have bidraget til dette fald.
- De finansielle institutioners arbejdsmiljø vil sandsynligvis forblive en udfordring, især med hensyn til kredittab i forbindelse med bankernes låneportefølje på grund af den negative udvikling i den økonomiske vækst i 2008-2009. Sårbarheder i nogle EU-økonomier, især i det nye Europa, bidrager til usikkerheden.
- Afhængigt af bankernes eller banksektorens situation på nationalt plan kan det i den forbindelse blive nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger i enkelte tilfælde enten for at rekapitalisere eller for at rydde op i balancerne med henblik på yderligere at mindske usikkerheden og lette långivningen. Det ville være en fordel at få yderligere retningslinjer fra Kommissionen om en værdiansættelse af de værdiforringede aktiver med henblik på at vurdere eventuelle fremtidige hjælpeordninger og -foranstaltninger i forbindelse med aktiver, da risikoen for forvridninger er særligt høj for sådanne ordninger.
- Der bør tages behørigt hensyn til budgetstramninger og finanspolitisk holdbarhed, da de foranstaltninger, der er gennemført, allerede har haft stor indflydelse på budgetunderskuddet i procent af BNP.

- Selv om formålet ikke er at vurdere de enkelte institutioners potentielle behov for rekapitalisering, vil den stresstestning, der udføres i CEBS' regi i hele EU som led i udvalgets regelmæssige analyse af risici og sårbarheder i EU's banksektor, bidrage til bedre at vurdere EU's finansielle systems modstandsdygtighed over for yderligere chok og tilpasse vores politikker, når det er nødvendigt. Der vil også være behov for en bedre vurdering af de værdiforringede aktivers samlede størrelse i denne forbindelse. ECB er i øjeblikket ved at foretage en top-down-vurdering af yderligere banktab i euroområdet.
 - Begrænsning af forvridninger af de lige vilkår er nøglen til at bevare det indre markeds integritet. Kommissionen spiller en central rolle på dette område i kraft af gennemførelsen af bestemmelser om statsstøtte, der fuldt ud skal tage hensyn til overvejelser om finansiell stabilitet og begrænse moralsk hazard. Rådet ser frem til at modtage Kommissionens retningslinjer for, hvordan EU's banksystem kan blive levedygtigt igen.
-